

височината „Бедекъ“ се съзира настъпването на значителни турски пѣхотни части, насочени главно срѣщу стоманената батарея. Малко подиръ тѣхъ слѣдватъ други пѣхотни колони стремително настъпващи противъ цѣлото наше лѣво-флангово разположение. Движуци се подъ прикритието на раздѣлящото ги отъ насъ доволно гъсто и високо бранище, тия колони подстъпватъ до лѣвото крило на нашитѣ позиции на едно разстояние отъ около 40—50 крачки. Съ приближаване сферата на дѣйствителния огънь, дружинитѣ отъ опълчението и храбритѣ Орловци, скрити задъ своитѣ незначителни окопи, откриватъ силна пушечна стрѣлба срѣщу неприятелскитѣ вериги и резерви, но послѣднитѣ, при всичко че покриватъ пѣтя съ маса ранени и убити, продължаватъ своето настъпление съ една стремителность, достойна за очудване. Спирайки се за почивка тукъ-тамъ, по пѣтя на атаката, турцитѣ, макаръ почти съвсѣмъ безуспѣшно, обстрѣлватъ окопитѣ на опълчението съ убийственъ огънь по всички направления. Часътъ къмъ 12 по пладнѣ боя—пушеченъ и артилерийски — е въ пълненъ разгаръ. Димъ и пламъкъ бѣлватъ разяренитѣ топове. Страшенъ и смъртоносенъ екотъ отъ пушечни гърмежи цѣпи горящия августки въздухъ. Турцитѣ продължаватъ да спущатъ нови колони отъ „Бедекъ“ за подкрѣпа на старитѣ, и рѣшително продължаватъ своя демонически „юрушъ“. По едно врѣме по цѣлата неприятелска линия биятъ барабани, засвирватъ трѣби, развиватъ се знамената и виковетѣ „Аллахъ-Аллахъ“ се разнасятъ навредъ по каменливитѣ Шипченски върхове. Турцитѣ като бѣсни се хвърлятъ върху окопитѣ на опълчението и стоманената батарея. Но храбритѣ и доблестни защитници на тия окопи, изпитали веднажъ